

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2008

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2008

Nr 1109—1115

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1109	Lag om ändring av lagen om minoritetsombudsmannen och diskrimineringsnämnden	3461
1110	Statsrådets förordning om upphävande av 6 § i statsrådets förordning om minoritetsombudsmannen	3463
1111	Statsrådets förordning om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner	3464
1112	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice	3466
1113	Arbets- och näringsministeriets förordning om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i utlåtandet	3467
1114	Statsrådets förordning om obligatorisk lagring av läkemedel	3469
1115	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om anslag som av statsmedel betalas år 2009 för kostnaderna för utbildningen av specialister inom företagshälsovården	3474

Nr 1109

Lag

om ändring av lagen om minoritetsombudsmannen och diskrimineringsnämnden

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 juli 2001 om minoritetsombudsmannen och diskrimineringsnämnden (660/2001) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom. och 4 §,
av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 979/2007 och 2 § 1 mom. sådant det lyder i lag 679/2008, samt
fogas till lagen en ny 2 a § och till 7 §, sådan den lyder i lag 22/2004, ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Verksamhetsområde

För förebyggande av etnisk diskriminering, främjande av goda etniska relationer, tryggande av etniska minoriteters och utlänningars ställning och rättigheter, övervakning av principen om etnisk icke-diskriminering samt för rapportering om människohandel finns en minoritetsombudsman i anslutning till inrikesministeriet. Minoritetsombudsmannen är självständig och oberoende i sin verksamhet.

2 §

Uppgifter

Minoritetsombudsmannen ska

- 1) övervaka att lagen om likabehandling (21/2004) följs på det sätt som bestäms i den nämnda lagen,
- 2) främja goda etniska relationer i samhället,
- 3) följa och förbättra utlänningars och etniska minoriteters ställning och rättigheter,
- 4) göra och låta göra oberoende utredningar i frågor som gäller etnisk diskriminering,

RP 193/2008
AjUB 15/2008
RSv 213/2008

5) rapportera om hur likabehandlingen förverkligas för olika etniska grupper samt om olika etniska gruppers förhållanden och ställning i samhället samt ta initiativ till undanröjande av diskriminering och missförhållanden som minoritetsombudsmannen har observerat,

6) ge information om lagstiftningen om diskriminering på grund av etniskt ursprung och lagstiftningen om etniska minoriteters och utlänningars ställning samt om tillämpningen av nämnda lagstiftning,

7) utöva sin rätt att bli hörd enligt utlänningslagen (301/2004),

8) vara nationell rapportör om människohandel med uppgift att

a) ge akt på fenomen med anknytning till människohandel, hur internationella förpliktelser uppfylls och hur den nationella lagstiftningen fungerar samt rapportera om dessa,

b) lägga fram förslag och rekommendationer och yttra sig och ge råd om verksamheten mot människohandel och tillgodoseendet av offrens rättigheter,

c) hålla kontakt med internationella organisationer i frågor som gäller människohandel.

2 a §

Berättelser om verksamheten

Minoritetsombudsmannen ska årligen ge inrikesministeriet en berättelse om sin verksamhet.

Minoritetsombudsmannen ska dessutom årligen ge statsrådet och en gång vart fjärde år riksdagen en berättelse om människohandel och fenomen med anknytning till människohandel.

Helsingfors den 30 december 2008

Republikens President

TARJA HALONEN

4 §

Rättshjälp

Om minoritetsombudsmannen anser att ett ärende är av avsevärd betydelse för förebyggande av etnisk diskriminering eller för rättigheterna för potentiella offer för människohandel, kan ombudsmannen bistå eller förordna en underlydande tjänsteman att bistå den som blivit utsatt för etnisk diskriminering eller ett potentiellt offer för människohandel då det gäller att trygga hans eller hennes rättigheter eller vid behov i detta syfte skaffa den diskriminerade eller det potentiella offret rättshjälp.

7 §

Rätt att få uppgifter

Utan hinder av vad som någon annanstans i lag bestäms om sekretess och utlämnande av uppgifter har minoritetsombudsmannen dessutom rätt att för verksamheten som nationell rapportör om människohandel få uppgifter av de tjänsteproducenter som deltar i tillhandahållandet av tjänster och stödåtgärder enligt 25 a § i lagen om främjande av invandrarens integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) eller som får statsbidrag för verksamheten mot människohandel. Av dem som avses i detta moment har minoritetsombudsmannen dock rätt att få personuppgifter om ett enskilt offer för människohandel endast om uppgifterna är nödvändiga för skötseln av rapportörens åligganden enligt denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2009. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Minister *Liisa Hyssälä*

Nr 1110

Statsrådets förordning

om upphävande av 6 § i statsrådets förordning om minoritetsombudsmannen

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs i statsrådets förordning av den 26 juli 2001 om minoritetsombudsmannen (687/2001) 6 §, sådan den lyder i förordning 1397/2007.

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Helsingfors den 30 december 2008

Minister *Liisa Hyssälä*

Överinspektör Tero Mikkola

Nr 1111

Statsrådets förordning**om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, föreskrivs med stöd av 2 kap. 4 och 5 § samt 8 kap. 3 § i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), av dem 2 kap. 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1053/2008 och 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 14/2007 och i nämnda lag 1053/2008:

1 §

Inledande av företagsverksamhet eller eget arbete

Om exceptionellt sysselsättande arbetsskeden ansluter sig till förberedelserna för företagsverksamheten, ska verksamheten anses ha inletts, på det sätt som avses i 2 kap. 4 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), redan innan den egentliga produktionsverksamheten börjar.

Sådan företagsverksamhet som avses i 3 § i handelsregisterlagen (129/1979) ska anses ha inletts senast den dag en anteckning om den anmälan som avses i nämnda paragraf gjordes i handelsregistret, om företagaren inte visar något annat.

2 §

Upphörande med och avbrott i företagsverksamhet

Om det inte finns skäl att göra någon annan bedömning, ska företagsverksamhet som avses i 2 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa anses ha upphört, då

1) en domstol på initiativ av en gäldenär eller en borgenär har beslutat om försättande i konkurs,

2) ett aktiebolag eller ett andelslag har försatts i likvidation,

3) ett avtal om upplösning av något annat bolag än ett aktiebolag har ingåtts mellan alla bolagsmännen,

4) det med stöd av ett intyg utfärdat av myndighet är uppenbart att bolagets verksamhet inte kommer att fortsättas; eller

5) en yrkesutövare har avstått från pensionsförsäkring enligt lagen om pension för företagare (1272/2006) eller lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) och från övriga försäkringar som normalt ansluter sig till företagsverksamhet, till skatte- och andra myndigheter anmält att verksamheten avslutas samt avstått från de lokaler som han eller hon använt i företagsverksamheten.

I de fall som avses i 1 mom. 2–5 punkten förutsätter avslutandet av företagsverksamheten dessutom att man avstått från de omsättnings- och anläggningstillgångar som ansluter sig till företagsverksamheten eller att man till den som betalt en förmån för periodisering av försäljningsvinsten har gjort en försäljningsvinstkalkyl över tillgångarna. Om man inte har avstått från omsättnings- och anläggningstillgångarna eller om en försäljningsvinstkalkyl inte har presenterats, anses företagsverksamheten vara avbruten.

3 §

Sökande till yrkesutbildning

Den som är under 25 år och saknar yrkesutbildning anses söka till utbildning aktivt på det sätt som avses i 8 kap. 3 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, om han eller hon vid varje gemensam ansökan söker till minst tre sådana yrkesutbildningar som leder

till examen, i fråga om vilka han eller hon uppfyller kraven för att bli antagen som studerande.

En ung person som avses ovan i 1 mom. anses uppfylla kraven för att bli antagen som studerande om han eller hon uppfyller kraven enligt 4 mom. och i gemensam ansökan

1) efter att ha slutfört grundskolans lärokurs söker till en yrkesutbildning på andra stadiet, eller

2) efter att ha avlagt studentexamen söker till en utbildning som leder till yrkeshögskolexamen eller till en yrkesutbildning på andra stadiet inom en kvot som reserverats för personer som avlagt studentexamen.

Ett av de tre ansökningsalternativ som avses i 1 mom. kan utgöras av en utbildning som inte omfattas av den gemensamma ansökan men som leder till examen och främjar yrkesfärdigheten eller i fråga om en person som endast har slutfört grundskolans lärokurs på motsvarande sätt av ansökan till gymnasiet.

Som sådana grunder för antagning av studerande anses dessutom

1) krav som särskilt anges gällande hälsa eller lämplighet i fråga om utbildningen,

2) utredning om egna särskilda färdigheter, egenskaper eller anlag i fråga om den unga person som avses i 1 mom., om sådana förutsätts för antagning till utbildningen.

I denna paragraf avses med *gemensam ansökan* ett sådant urvalsförfarande som avses i statsrådets förordning om systemet för gemensam ansökan till yrkeshögskolorna (353/2003) samt statsrådets förordning om gemensam ansökan till yrkesutbildning och gymnasieutbildning (30/2008).

4 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 30 december 2002 om arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner (1351/2002) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2008

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Överinspektör Timo Meling

Nr 1112

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbets- och näringsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice (1347/2002) rubriken för 1 kap. samt *fogas* till förordningen en ny 2 a § som följer:

1 kap

**Myndighetssamarbete och annat
samarbete**

2 a §

Samarbete som anknyter till förutseende och hantering av förändringar på arbetsmarknaden

Den sysselsättningskommission om vilken föreskrivs i 11 kap 3 § i lagen om offentlig arbetskraftsservice (1295/2002) har till uppgift att komma överens om åtgärdsmodeller med hjälp av vilka förändringar på arbetsmarknaden kan hanteras. Dessutom behandlar kommissionen frågor som hänför sig till sysselsättningsanslagen, följer hur de mål

som uppställts för arbets- och näringsbyrån nås och bedömer verksamhetens effekt och kvalitet.

Till sysselsättningskommissionens ordförande och övriga medlemmar samt till vice ordföranden, suppleanterna, de sakkunniga och sekreteraren betalas det ersättning för resekostnader i enlighet med tjänstekollektivavtalet om ersättande av statstjänstemäns resekostnader och arvode för arbetet i kommissionen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2008

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

Överinspektör Timo Meling

Nr 1113

**Arbets- och näringsministeriets förordning
om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om uppgifter som ska antecknas i
utlåtandet**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med arbets- och näringsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 11 kap. 4 § 5 mom. i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), sådant det lyder i lag 1053/2008:

1 §

Tidsfrist för givande av utlåtande

Arbets- och näringsbyrån ska ge ett arbetskraftspolitiskt utlåtande utan ogrundat dröjsmål, dock inom 30 dagar från det att sökanden har lämnat den utredning som behövs för givandet av utlåtandet eller då tidsfristen för lämnandet av utredningen har gått ut.

2 §

Lämnande av arbetskraftspolitiskt utlåtande

Det arbetskraftspolitiska utlåtandet ges till Folkpensionsanstalten eller arbetslöshetskassan via elektronisk linjeöverföring eller vid behov skriftligen.

3 §

Undanröjande av skydd för yrkesskicklighet

Om arbets- och näringsbyrån ger ett negativt arbetskraftspolitiskt utlåtande i en situation som avses i 2 kap. 13 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002), ska det av utlåtandet framgå att sökanden informerats om att han eller hon under de tre

första arbetslöshetsmånaderna inte kommer att kunna anvisas sådant arbete inom sin pendlingsregion som är lämpligt med beaktande av hans eller hennes yrkesskicklighet.

4 §

Regional rörlighet

Om arbets- och näringsbyrån ger sökanden ett negativt arbetskraftspolitiskt utlåtande i en situation som avses i 2 kap. 14 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, ska det av utlåtandet framgå hur man har utrett att det inom pendlingsregionen uppenbart inte finns tillgång till lämplig arbetskraft för arbetsplatsen.

5 §

Uppgift om arbete med stöd av lönesubvention

I ett arbetskraftspolitiskt utlåtande som ges efter det att arbete med stöd av lönesubvention upphört ska antecknas uppgift om detta. Av utlåtandet ska framgå för hur lång tid lönesubvention har utbetalats och för hur lång tid sådan har utbetalats i form av högsta förhöjda lönesubvention.

6 §

Uppgift om resebidrag

Om det anställningsförhållande för vilket resebidrag beviljats upphör av skäl som beror på arbetstagaren innan sex månader har förflutit från det anställningsförhållandet inledes, ska det i ett negativt arbetskraftspolitiskt utlåtande antecknas att resebidrag har beviljats.

Helsingfors den 30 december 2008

Näringsminister *Mauri Pekkarinen*

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009.

Genom denna förordning upphävs arbetsministeriets förordning av den 31 december 2002 om givande av arbetskraftspolitiskt utlåtande och om ärenden som antecknas i utlåtandet (1367/2002) jämte ändringar.

Överinspektör Timo Meling

Nr 1114

Statsrådets förordning om obligatorisk lagring av läkemedel

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 3 mom., 10 § 2 mom., 11 § 1 mom., 12 § 4 mom., 13 § 2 mom., 17 § 4 mom. och 20 § i lagen av den 19 december 2008 om obligatorisk lagring av läkemedel (979/2008):

1 kap.

Lagringskyldighet

1 §

Lagringskyldighetens omfattning

Av de läkemedelssubstanser som ingår i de läkemedelsgrupper som nämns i 4 § 1 mom. i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel (979/2008), och av de hjälpsubstanser och tillsatssämnen och förpackningsmaterial som används vid framställning av läkemedel omfattas följande av upplagringskyldighet:

1) *bland antimikrobiella medel*: amoxicillin, amoxicillin+klavulansyra, bensylpenicillin, doxycyklin, klaritromycin, fenoxymetylpencicillin, isoniazid, metronidazol, flukonazol, rifampicin, ciprofloxacin, levofloxacin, tobramycin, trimetoprim, aciklovir, oseltamivir, cefalexin, ceftriaxon, ceftriaxon+lidokain, cefuroxim, klindamycin, meropenem, pyrazinamid, vankomycin och kloxacillin,

2) *bland medel vid rubbningar i elektrolyt- och vätskebalansen samt medel för parenteral nutrition*: albumin, hydroxietylsterkelse, glukos, kaliumfosfat, natriumbikarbonat, natriumklorid, kalciumklorid, aminosyralösning

kalciumglukonat och kalciumglubionat samt kombinationspreparat av ovan nämnda medel,

3) *bland hjärt- och kärlläkemedel samt diuretika*: digoxin, diltiazem, ramipril, furosemid, hydroklortiazid, glycerylnitrat, metoprolol, reteplas, tenekteplas, dobutamin, isosorbidmononitrat och amiodaron,

4) *bland medel vid rubbningar i ämnesomsättningen och inre sekretionen*: glimepirid, snabb- och långtidsverkande insulin, levotyroxin, prednisolon, metylprednisolon och metformin,

5) *bland analgetika, antireumatika och antipyretika*: acetylsalicylsyra, ibuprofen, morfin, paracetamol, oxikodon samt kodein tillsammans med paracetamol eller ibuprofen,

6) *bland medel för lokal och allmän anestetik*: atropin, sevofluran, propofol, lidokain, neostigmin, neostigmin+glycopyrroniumbromid, suxameton, ketamin, bupivakain, fentanyl och rokuron,

7) *bland medel mot förgifningar och vacciner*: medicinskt kol, obidoxim, hepatit B-, hepatit A- och rabiesvaccin gammaglobulin för intravenöst och intramuskulärt bruk samt immunglobulin för vård av stelkramp, rabies och B-hepatit, samt av Institutet för hälsa och välfärd importerade eller anskaffade vacciner

som omfattas av det nationella vaccinationsprogrammet med undantag för influensavaccin,

8) *bland medel vid sjukdomar i andningsorganen*: adrenalin, flutikason, budesonid, salbutamol, salmeterol och teofyllin,

9) *bland medel vid sjukdomar i matsmältningsorganen*: omeprazol, esomeprazol, pantoprazol, lansoprazol och rabeprazol,

10) *bland psykofarmaka*: diazepam, amitriptylin, citalopram, klozapin, olanzapin, temazepam och haloperidol,

11) *bland neurologiska medel*: fosfenytoin, valproinsyra, karbamazepin, levodopa, per orala levodopa+karbidopa preparat och levodopa+benserazid,

12) *bland medel vid ögonsjukdomar*: pilokarpin, timolol och kloramfenikol,

13) *bland medel vid blodsjukdomar*: heparin, koagulationsfaktor VIII, koagulationsfaktor IX, warfarin, dalteparin och enoxaparin och bland medel vid cancersjukdomar: de produkter som nämnda i bilagan, samt

14) *bland djurläkemedel*: dexametason, detomidin, ferridextran, ivermektin, kalciumglukonat (20 %), cefalexin, ketoprofen, kloprostenolnatrium, koriongonadotropin, magnesiumsulfat, oxitetrazyklin, oxytocin, sulfadiazin tillsammans med trimetoprim, tiamulin och T 61 vet. injektionsvätska, bensylpenicillin och rabiesvaccin.

Lagringsskyldigheten för de ovan i 1 mom. 13 punkten avsedda cancermedicinerna gäller endast verksamhetsenheter inom hälso- och sjukvården.

2 §

Ordnanhet av lagringsskyldigheten i specialfall

Den som är lagringsskyldig enligt 5 § i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel kan helt eller delvis ersätta skyldigheten att lagra en läkemedelssubstans genom att lagra motsvarande mängd läkemedelspreparat. Frågan om en läkemedelssubstans och ett läkemedelspreparat är sinsemellan utbytbara avgörs utgående från den mängd läkemedelssubstans som ingår i preparatet. Den lagringsskyldige ska i en ansökan till Läkemedelsverket lämna uppgifter om den läkemedelssub-

stans som läkemedelspreparatet innehåller och ange lagringsskyldighetens omfattning när det gäller det ersättande läkemedelspreparatet.

Den som är lagringsskyldig enligt 6–7 § i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel kan helt eller delvis ersätta skyldigheten att lagra ett läkemedelspreparat genom att lagra motsvarande mängd läkemedelssubstans eller halvfabrikat.

Villkoret för att ett läkemedelspreparat ska kunna ersättas med en läkemedelssubstans eller ett halvfabrikat är att läkemedelsindustrin i Finland av dem kan framställa sådana läkemedelspreparat i behövlig dosform som uppfyller godtagbara kvalitetskrav. Frågan om ett läkemedelspreparat och en läkemedelssubstans är sinsemellan utbytbara avgörs utgående från den mängd läkemedelssubstans som ingår i preparatet. Läkemedelspreparatets andel skall dock vara minst 20 procent av skyldighetens omfattning.

De lagringsskyldige ska i en ansökan till Läkemedelsverket ange hur de substanser och förpackningsmaterial som föreslås ersätta skyldigheten att lagra ett preparat lämpar sig för framställning av preparatet, den mängd läkemedelssubstans som preparatet innehåller samt vem som föreslås organisera lagringen.

3 §

Befrielse från lagringsskyldigheten

Läkemedelsverket kan helt eller delvis befria den lagringsskyldige från lagringsskyldigheten,

1) om den som är lagringsskyldig enligt 5 i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel visar att ett lager som hålls i enlighet med ett säkerhetsupplagringsavtal som ingåtts med stöd av lagen om skyddsupplag (970/1982), tillsammans med det lager som den lagringsskyldige behöver för sin affärsverksamhet, kvantitativt motsvarar den lagringsskyldiges lagringsskyldighet enligt 5 §, och

2) om den som är lagringsskyldig enligt 6 § i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel visar att det lager som hålls i enlighet med ett säkerhetsupplagringsavtal som ingåtts med stöd av lagen om skyddsupplag,

tillsammans med det lager av läkemedelspreparatet som importören behöver för sin affärsverksamhet, kvantitativt motsvarar importörens skyldighet att lagra ett läkemedelspreparat som innehåller ifrågavarande läkemedelssubstans,

3) om lagringsskyldigheten för den som är lagringsskyldig enligt 5 och 6 § § i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel är mycket liten eller lagringen annars är uppenbart onödig, och att befrielsen från lagringsskyldigheten inte äventyrar försörjningsberedskapen; samt

4) om lagringsskyldigheten är ringa för en privat serviceproducent som säljer sjukvårdstjänster till en kommun, en samkommun eller landskapet Åland.

Läkemedelsverket ska fastställa befrielse från lagringsskyldigheten för en sådan lagringsskyldig som avses i 1 mom. Försörjningsberedskapscentralen ska underrätta Läkemedelsverket om skyddsupplagringsavtal som ingåtts beträffande skyddsupplagring av sådana varor som avses i denna lag.

Läkemedelsverket ska delge Försörjningsberedskapscentralen sina beslut om befrielse från lagringsskyldigheten. Ett beslut gäller från den 1 januari och ett år åt gången.

2 kap.

Ersättningar

4 §

Ansökan om och utbetalning av ersättning för lagringen samt ersättningsförfarandet i övrigt

Ansökan om ersättning för obligatorisk lagring ska göras skriftligen hos Försörjningsberedskapscentralen före utgången av januari året efter lagringsåret.

I ansökan ska det lägsta kapital som är bundet till det obligatoriska lagret anges separat för lagringsårets första och andra halvår. Uppgifterna om kapitalet ska specificeras enligt de läkemedelsgrupper som nämns i 4 § 1 mom. i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel. Dessutom ska tillstånd att underskrida som beviljats enligt 14 § 2 mom. i lagen om obligatorisk lagring av läke-

medel och befrielser från lagringsskyldigheten enligt 8 § 3 mom. i samma lag nämnas, liksom även vilken inverkan dessa tillstånd och befrielser har på lagringsersättningen.

Till ansökan ska fogas ett intyg som revisorn i det sökande samfundet utfärdat över att de belopp som är bundna till det obligatoriska lagret och som ansökan grundar sig på är korrekt härledda ur samfundets bokföring.

Försörjningsberedskapscentralen ska före utgången av mars varje år betala en ersättning till den som är berättigad till lagringsersättningen till det konto som denne har angett.

3 kap.

Tillsyn

5 §

Inspektioner

I samband med de inspektioner som avses i 17 § i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel ska särskild uppmärksamhet fästas vid att

1) den lagringsskyldige har gjort de anmälningar som avses i 14 § i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel,

2) lagervolymen är den som föreskrivs i lagen, samt

3) om lagervolymen underskrids på de grunder som nämns i 15 § i lagen om obligatorisk lagring av läkemedel, att grunderna för underskridandet är förenliga med lagen.

6 §

Inspektionsprotokoll

Ett protokoll ska upprättas över en inspektion, och en kopia av protokollet ska inom 30 dagar sändas till ifrågavarande ansvariga chef, föreståndaren för ett sjukhusapotek eller föreståndaren för en läkemedelscentral.

Kopian av inspektionsprotokollet ska förvaras i tio år efter inspektionen.

Inspektionen anses avslutad när en kopia av inspektionsprotokollet har delgivits den som saken gäller.

4 kap.

Ikraftträdande

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009. Om en läkemedelssubstans eller ett läkemedelspreparat som avses i 1 § inte

har behövt lagras innan denna förordning träder i kraft, börjar lagringsskyldigheten ett år från det att denna förordning trätt i kraft.

Genom denna förordning upphävs förordningen av den 28 augusti 1984 om obligatorisk upplagring av läkemedel (608/1984) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter kan vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 30 december 2008

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringsråd Pekka Järvinen

Lagringsskyldiga läkemedelssubstanser vid cancersjukdomar

alemtuzumab	melfalan
anastrozol	merkaptopurin
aspariginase	mesna
azatioprin	metotrexat
bikalutamid	mitoxantron
bleomycin	mitomycin
bortezomib	mykofenolatmofetil
dakarbazin	oxaliplatin
dasatinib	ondansetron
dexametason	paklitaxel
doxorubicin	pegfilgrastim
epirubicin	rituximab
etoposid	ciklosporin
filgrastim	cisplatin
fludarabin	cyklofosamid
fluorourasil	cytarabin
gemcitabin	talidomid
goserelin	tamoxifen
hydroxikarbamid	temozolomid
idarubicin	tioguanin
ifosfamid	trastuzumab
imatinib	tretinoin
irinotekan	vinblastin
kalciumfolinat	vinkristin
kladribin	vinorelbin
klorambucil	

Nr 1115

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om anslag som av statsmedel betalas år 2009 för kostnaderna för utbildningen av specialister inom företagshälsovården**

Given i Helsingfors den 30 december 2008

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 a § 4 mom. och 3 b § 3 mom. i lagen av den 24 februari 1978 om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering (159/1978), sådana de lyder i lag 1350/2004:

1 §

Anslag för utbildning av specialister inom företagshälsovården

Beloppet av den ersättning som betalas för en specialläkarexamen inom företagshälsovård och som avses i 3 a § 2 mom. i lagen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering (159/1978), nedan *finansieringslagen*, är 63 860 euro.

2 §

Fördelningen av anslaget mellan universitet

Av det anslag som arbetshälsoinstitutet fått med stöd av 3 a § 1 mom. i finansieringslagen kan institutet till universiteten i Helsingfors, Kuopio, Tammerfors, Uleåborg och Åbo för den utbildning av specialister inom företagshälsovården som de tillhandahåller betala ersättning enligt paragrafens 4 mom. uppgående till högst 81 000 euro per universitet för avlöningskostnader och andra kostnader för tjänster för kliniska lärare inom företagshälsovården. Dessutom betalas till

nämnda universitet sammanlagt högst 190 000 euro för andra kostnader för utbildningen av specialister.

Arbetshälsoinstitutet betalar ersättningen efter att av universiteten har fått en skriftlig redogörelse för de lönekostnader och andra kostnader som tjänsterna föranleder samt om de andra kostnader som utbildningen av specialister föranleder.

Arbetshälsoinstitutet kan dessutom av det i 1 mom. avsedda anslaget betala ersättning om sammanlagt 295 000 euro till de universitet som nämns i momentet för kostnader föranledda av det av Helsingfors universitet samordnade och för universiteten gemensamma virtuella universitetet, för att användas till utbildningen av specialister inom företagshälsovården samt för utvecklandet och den riksomfattande samordningen av denna utbildning. Arbetshälsoinstitutet kan betala ersättningen till universiteten efter att institutet av Helsingfors universitet har fått en skriftlig redogörelse för det virtuella universitetsprojektet som hänför sig till utvecklandet av utbildningen av specialister inom företagshälsovården och om kostnaderna för genomförandet av projektet.

Om uppgifterna i de redogörelser som av-

ses i 2 och 3 mom. för ändras, ska universitet omedelbart underrätta Arbetshälsoinstitutet om detta.

3 §

Fördelningen av anslaget till Arbetshälsoinstitutet

Av det anslag som Arbetshälsoinstitutet fått med stöd av 3 a § 1 mom. finansieringslagen kan det enligt paragrafens 4 mom. användas 1 340 000 euro för kostnader för sådan utbildning av specialister inom företagshälsovården som Arbetshälsoinstitutet själv tillhandahållit, om kostnaderna föranses av

1) lönekostnader och andra kostnader för två tjänster som specialläkare som utbildar specialister inom företagshälsovården,

2) lönekostnader och andra kostnader för elva specialiseringstjänster för specialister inom företagshälsovården,

3) utarbetandet och underhållet av system som hänför sig till uppföljningen och utvecklandet av utbildningen av specialister inom företagshälsovården samt samordningen och förvaltningen av utbildningen av specialister inom företagshälsovården.

Arbetshälsoinstitutet får inte använda det i 1 mom. avsedda anslaget för de kostnader som institutet får statsandel för i enlighet med 3 § 1 mom. finansieringslagen.

4 §

Fördelningen av anslaget mellan privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler

Arbetshälsoinstitutet kan på ansökan av det anslag som det fått med stöd av 3 a § 1 mom. i finansieringslagen betala ersättning enligt paragrafens 4 mom. till privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler högst 1 500 euro per utbildningsmånad enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt och för varje läkare som deltagit i utbildningen. Det sammanlagda antalet utbildningsmånader får uppgå till högst 1 375.

Ersättningen enligt 1 mom. ska fördelas per läkare som deltagit i utbildningen och utbildningsmånad för

1) handledning av läkare som specialiserar sig på företagshälsovård 600 euro,

2) anordnande av annan utbildning av specialister inom företagshälsovården som universitetet har godkänt och för de obligatoriska lönebikostnader som betalas för handledning enligt 1 punkten sammanlagt högst 900 euro.

5 §

Ansökan om ersättningar till privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler

Privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler som utbildar specialister inom företagshälsovården ska skriftligen hos Arbetshälsoinstitutet i efterhand ansöka om sådan ersättning som avses i 4 § senast tre månader efter utgången av respektive halvårsperiod.

För att ansökan ska godkännas förutsätts det att universitetet och utbildningsplatsen har ingått ett skriftligt utbildningsplatsavtal om att de läkare som genomgår utbildningen är verksamma på utbildningsplatsen.

Till ansökan ska fogas en kopia av det utbildningsplatsavtal som avses i 2 mom.

6 §

Utbildningsplatsavtalets innehåll

I ett utbildningsplatsavtal som avses i 5 § 2 mom. ska det

1) nämnas antalet läkare som genomgår utbildning,

2) anges en eller flera utbildare som universitetet godkänt så att utbildaren ska vara specialist inom företagshälsovården eller i fråga om rehabiliteringsinrättningar vid behov en specialist inom ett annat lämpligt specialiseringsområde, vilken godkänts av den som ansvarar för företagshälsovårdens utbildningsprogram och att en och samma utbildare samtidigt kan handleda högst tre läkare per kalendermånad, samt

3) finnas utbildarens förbindelse att ge en läkare som genomgår utbildning individuell handledning två timmar i veckan enligt ett utbildningsprogram som universitetet har godkänt.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1115

7 §

Ändrade uppgifter

Om uppgifterna i en ansökan enligt 5 § avsedd ansökan för ändras, ska den privata hälsovårdsproducenten och arbetsgivarens företagshälsovårdscentral omedelbart underätta Arbetshälsoinstitutet om detta.

8 §

Redovisning för användningen av anslag

Universiteten ska lämna den i 3 b § 3 mom. i finansieringslagen avsedda redovisningen angående år 2009 skriftligen till Arbetshälsoinstitutet före utgången av mars 2010.

Helsingfors den 30 december 2008

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Privata hälsovårdsproducenter och arbetsgivares företagshälsovårdscentraler ska lämna den i 3 b § 3 mom. i finansieringslagen avsedda redovisningen till Arbetshälsoinstitutet i samband med ansökan om ersättning.

Arbetshälsoinstitutet ska lämna i 3 b § 3 mom. i finansieringslagen avsedda redovisningar och sammandrag gällande år 2009 skriftligen till social- och hälsovårdsministeriet före utgången av september 2010.

9 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2009 och gäller till och med den 31 december 2009.

Konsultativ tjänsteman Jari Keinänen